

Sygn. akt IV U 609/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 listopada 2018r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 listopada 2018r. w S.

odwołania T. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 26 czerwca 2018 r. Nr (...)

w sprawie T. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do emerytury pomostowej

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo T. K. do emerytury pomostowej od 01 kwietnia 2018r.

Sygn. akt: IV U 609/18 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 26 czerwca 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie przepisów ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych odmówił T. K. prawa do emerytury pomostowej wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach wynoszącego co najmniej 15 lat oraz po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach ani w szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Organ rentowy wskazał, że wykazany przez ubezpieczonego okres pracy w szczególnych warunkach wynosi 12 lat, 5 miesięcy i 3 dni i do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu pracy ubezpieczonego w Spółdzielni Kółek Rolniczych w C. od 1 stycznia 1979r. do 30 kwietnia 1982r. na stanowisku traktorzysty, gdyż brak jest świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach za ten okres, a ponadto, że złożonych dokumentów wynika, że obok prac transportowych ubezpieczony wykonywał w tym okresie również prace polowe, które nie mogą być uznane za pracę w szczególnych warunkach. Nadto organ rentowy wskazał, że do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu pracy ubezpieczonego od 1 stycznia 2009r. do 31 grudnia 2009r., gdyż pracodawca nie zgłosił ubezpieczonego do ZUS jako pracownika zatrudnionego w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach pomostowych (decyzja z 26 czerwca 2018r. k.52 akt emerytalnych).

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony T. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że organ rentowy błędnie nie zaliczył do stażu pracy w szczególnych

warunkach okresu zatrudnienia w Spółdzielni Kółek Rolniczych w C. od 1 stycznia 1979r. do 30 kwietnia 1982r. na stanowisku traktorzysty. Podniósł, że w okresie tego zatrudnienia wykonywał zarówno prace transportowe, prace polegające na odśnieżaniu dróg, jak i prace polowe i każde z wymienionych prac biorąc pod uwagę budowę ówczesnego ciągnika, jak i warunki pracy były równie szkodliwe dla zdrowia. Niezasadne jest ponadto, w ocenie, ubezpieczonego wiązanie konkretnych stanowisk pracy z branżami, do których zostały one przypisane w akcie prawnym (odwołanie k.1-2 akt sprawy)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3 akt sprawy).

Po wydaniu zaskarżonej decyzji, w dniu 13 sierpnia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał kolejną decyzję, w której ponownie odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej, jednakże zweryfikował w niej swoje stanowisko co do zaliczenia do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia ubezpieczonego po 31 grudnia 2008r. ,tj. w okresie od 1 stycznia 2009r. do 31 grudnia 2009r. w (...) Spółce Akcyjnej. Organ rentowy podniósł, że po zaliczeniu tego okresu, staż pracy ubezpieczonego w warunkach szczególnych wynosi 13 lat, 1 miesiąc i 19 dni, a zatem nadal nie jest spełniona przesłanka co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach (decyzja z 13 sierpnia 2018r. k.56 akt emerytalnych).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony T. K. w dniu 30 maja 2017r. ukończył 60. rok życia. W dniu 27 kwietnia 2018r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury pomostowej (wniosek o emeryturę pomostową z 27 kwietnia 2018r. k.1-2 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do dokumentów organ rentowy ustalił, że ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 36 lat, 4 miesiące i 10 dni. Nadto organ rentowy ustalił, że ubezpieczony nie udowodnił stażu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w wymiarze co najmniej 15 lat. Uwzględniony przez organ rentowy staż pracy w szczególnych warunkach wynosi 13 lat, 1 miesiąc i 19 dni. Mając na uwadze brak wykazania przez ubezpieczonego stażu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w wymiarze co najmniej 15 lat, zaskarżoną decyzją z 26 czerwca 2018r. oraz kolejną decyzją z 13 sierpnia 2018r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej (decyzja z 26 czerwca 2018r. k.52 akt emerytalnych i decyzja z 13 sierpnia 2018r. k.56 akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w Spółdzielni Kółek Rolniczych w C. w okresie od 7 czerwca 1978r. do 30 kwietnia 1982r. w pełnym wymiarze czasu pracy (świadczenie pracy z 23 marca 1984r. k.4 akt rentowych). W okresie od 7 czerwca 1978r. do 31 grudnia 1978r. ubezpieczony wykonywał pracę mechanika. Następnie, od 1 stycznia 1979r. pracodawca powierzył ubezpieczonemu stanowisko traktorzysty – kierowcy ciągnika. Pracę tę ubezpieczony wykonywał do końca zatrudnienia w w/w Spółdzielni ,tj. 30 kwietnia 1982r., a zatem przez 3 lata i 4 miesiące (dokumentacja płacowa ubezpieczonego na stanowisku traktorzysty od 1 stycznia 1979r. k.7-20 akt emerytalnych). W okresie zatrudnienia na stanowisku traktorzysty ubezpieczony wykonywał prace polowe i prace transportowe, przy czym w okresie wiosenno-letnim ,tj. w okresie od połowy kwietnia do połowy października (6 miesięcy) ubezpieczony wykonywał zarówno prace transportowe np. transportował mleko ze zlewni do spółdzielni mleczarskiej lub mieszanki zbożowe do gminnej spółdzielni, jak i prace polowe – przy oraniu, opryskach, koszeniu trawy, żniwach, wykopkach. Po zakończeniu sezonu prac polowych – od połowy października do połowy kwietnia ubezpieczony wykonywał wyłącznie prace transportowe – przewoził mleko ze zlewni do spółdzielni mleczarskiej, wywoził drzewo z lasu na stację kolejową w Kosowie L., wykonywał transporty na zlecenie miejscowego Urzędu Gminy, woził żwir i piasek na budowę dróg, w okresie zimowym odśnieżał drogi przy pomocy pługa przyczepionego do ciągnika (zeznania świadków: J. S. i I. B. k.15-15v akt sprawy oraz zeznania ubezpieczonego k.14v-15 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie T. K. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.4 ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (t.j.: Dz.U. z 2015r., poz.965 ze zm.) prawo do emerytury pomostowej przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948r.,
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat,
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn,
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art.5-9 i art.11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn,
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy lub w art.32 i art.33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS,
- 6) po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3,
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Analizując okoliczności sprawy w świetle powyższego uregulowania Sąd doszedł do przekonania, że ubezpieczony spełnia wszystkie określone w nim warunki nabycia prawa do emerytury pomostowej. Należy wskazać, że po wydaniu zaskarżonej decyzji z 26 czerwca 2018r., w dniu 13 sierpnia 2018r. organ rentowy wydał kolejną decyzję, w której uwzględnił okres wykonywania przez ubezpieczonego pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych ,tj. okres pracy ubezpieczonego w (...) Spółce Akcyjnej od 1 stycznia 2009r. do 31 grudnia 2009r. na stanowisku pracownika fizycznego mroźni przyzakładowej (vide: zaświadczenie z 28 września 2017r. k.23 akt emerytalnych i decyzja z 13 sierpnia 2018r. k.56 akt emerytalnych). W ten sposób jedyną sporną okolicznością pozostała kwestia, czy ubezpieczony legitymuje się co najmniej 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach. Analizując okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, że ubezpieczony spełnia tę przesłankę. W ocenie Sądu organ rentowy niezasadnie nie zaliczył ubezpieczonemu do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia ubezpieczonego na stanowisku traktorzysty (kierowcy ciągnika) w Spółdzielni Kółek Rolniczych w C. w okresie 1 stycznia 1979r. do 30 kwietnia 1982r. Organ rentowy wskazał, że okres ten nie może być zaliczony do stażu pracy w szczególnych warunkach, gdyż w myśl przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze - wykaz A załącznika do tego rozporządzenia dział VIII poz.3 – do pracy w szczególnych warunkach zaliczana jest praca kierowców ciągników w transporcie. Tymczasem ubezpieczony będąc zatrudnionym na stanowisku traktorzysty wykonywał zarówno prace transportowe, jak i prace polowe, a tych ostatnich nie można zaliczyć do prac wykonywanych w szczególnych warunkach. Abstrahując w tym miejscu od tego, czy powyższa wykładnia wskazanego uregulowania jest trafna, czy nie, wskazać należy, że rozpatrywany okres zatrudnienia ubezpieczonego na stanowisku traktorzysty (od 1 stycznia 1979r. do 30 kwietnia 1982r.) przypada na okres obowiązywania – od 1 stycznia 1980r. rozporządzenia Rady Ministrów z 4 maja 1979r. w sprawie pierwszej kategorii zatrudnienia (Dz.U. z 1979r., Nr 13, poz.86) oraz jeszcze wcześniejszego rozporządzenia Rady Ministrów z 10 września 1956r. w sprawie zaliczania pracowników do kategorii zatrudnienia (Dz.U. z 1956r., Nr 39, poz.176 ze zm.), które zaliczały pracę traktorzysty do pierwszej kategorii zatrudnienia – vide: §2 w/w rozporządzenia z 4 maja 1979r. w zw. z wykazem prac zawartym w załączniku do tego rozporządzenia dział VIII poz.3 oraz §1 ust.1 pkt 2 w/w rozporządzenia z 10 września 1956r. w zw. z wykazem prac zawartym w załączniku tego rozporządzenia dział XVII poz.1. Zgodnie zaś z §19 ust.2 w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. prace dotychczas zaliczone do I kategorii zatrudnienia w rozporządzeniu Rady Ministrów z 4 maja 1979r. w sprawie pierwszej kategorii zatrudnienia uważa się za prace wykonywane w szczególnych warunkach, o których mowa w §4. Z kolei §9 rozporządzenia Rady Ministrów z 4 maja 1979r. stanowi, że pracownicy, którzy z tytułu zaliczenia ich pracy do pierwszej kategorii zatrudnienia nabyli uprawnienia na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie rozporządzenia (przed 1 stycznia

1980r.), zachowują te uprawnienia. W świetle powyższych uregulowań nie może być wątpliwości, że okres pracy ubezpieczonego na stanowisku traktorzysty (kierowcy ciągnika) od 1 stycznia 1979r. do 30 kwietnia 1982r. (3 lata i 4 miesiące) podlega zaliczeniu do stażu pracy w szczególnych warunkach. W tych okolicznościach uzasadnione jest stwierdzenie, że ubezpieczony legitymuje się ponad 15-letnim stażem pracy w szczególnych warunkach. To zaś prowadzi do wniosku, że po stronie ubezpieczonego spełnione zostały wszystkie przesłanki nabycia prawa do emerytury pomostowej, o którym mowa w art.4 ustawy o emeryturach pomostowych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił prawo T. K. do emerytury pomostowej od 1 kwietnia 2018r. ,tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku o emeryturę.